

været vedtaget her i dette Ting, den, hvori Venstre vedkender sig den, nemlig almindelig og lige Valgret med Forholdstalsvalg. Det var noget saadant, som Borgmester Borup ønskede og Etatsraad Strøm ønskede, thi andet have de aldrig udtalt. Jeg synes ikke, der kunde være noget ondt i at sige, at vi ogsaa gerne vilde have en Valgreform samtidig med den stigende Skala, thi Valgreformen stod netop paa den højtærede nuværende Regerings Program. Maa jeg, medens jeg er her ved Valgreformen, sige, at jeg haaber dog ikke, at der er sket noget, der gør, at Regeringen nu staar anderledes til Valgreformen end for et halvt Aars Tid siden. Jeg lagde ganske vist Mærke til, at den Dag, da Venstres Presse kunde meddele, at nu var der opnaaet Enighed mellem Venstre og Ministeren om en forandret Affattelse af §§ 32 og 33, den Dag eller Dagen efter skrev Justitsministerens Organ, at ingen Moders Sjel vidste, i hvilket Omfang og i hvilken Form den kommunale Valgreform vilde komme til at foreligge. Det lagde jeg ganske vist godt Mærke til, men jeg vil dog ikke haabe, at denne Udtalelse har mere Betydning, er mere en officiel Udtalelse fra Regeringens Standpunkt end den Artikel mod den stigende Skala i „Berlingske Tidende“, som den højtærede Finansminister desavouerede i Forgaars. Jeg vil ikke haabe, der er sket nogen Forandring deri. Jeg har ganske vist lagt Mærke til, at Konseilspræsidenten ovre i sin Valgkreds nægtede at svare paa et Spørgsmaal fra en Partifælle af mig om, hvornaar Valgreformen kom. Det tyder ikke altid paa en god Samvittighed, naar man nægter at svare, men jeg haaber alligevel ikke, at det skal betyde alt for meget.

Formanden: Da det vil være nødvendigt at føre Forhandlingen til Ende i Aften, opfordrer jeg ærede Medlemmer til at udtale sig i saa stor Korthed som muligt.

Borgbjerg: Jeg er færdig om et Øjeblik!

Saa udtalte endelig den højtærede Indenrigsminister, at det Ændringsforslag, som vi tre københavnske Repræsentanter stille, var et meget stort Stridsspørgsmaal, som vi kastede ind, og som vilde sætte Skattelovene i Fare oppe i det andet Ting. Han sagde, at han godt kunde forstaa, at jeg ikke havde noget imod det, da jeg havde stemplet Skatte-

lovene som noget Bras, om derfor det hele brasede sammen, kunde det for mit Vedkommende ingen Skade være til.

Men den højtærede Indenrigsminister misforstaar ganske Situationen, det at kræve en Forandring af Regeringsforslaget paa dette Punkt er ingenlunde at stille sig afvisende over for Landstinget. Det er lige det omvendte. Den højtærede Indenrigsminister ved lige saa godt som jeg, at netop Landstinget i Fjor gjorde Modstand mod den Affattelse, som Forslaget har efter Regeringsforslaget, og som det vil faa efter Udvalgsflertallets Forslag. I Landstingets Betænkning i Fjor erklærede hele Landstingsudvalgets Flertal denne Affattelse med 2 pCt. som Maksimum for umulig, erklærede, den kunde umuligt fastholdes, hvis man havde Kendskab til de københavnske Forhold. Altsaa, det er jo netop de ærede Medlemmer for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) og Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og mig, der ville borttrykke Hinderne paa dette Punkt, det er ganske aabenbart. Siden i Fjor er der oven i Købet sket det, at Københavns Finansborgmester er valgt til Landstingsmand. Man kender fra Københavns Kommunalbestyrelses Forhandling hans Stilling, og der er ingen Tvivl om, at han i Landstinget vil kæmpe for det samme, som han har kæmpet for i Kommunalbestyrelsen, saa det er aabenbart den højtærede Indenrigsminister, der misforstaar Stillingen. Vort Forslag vil saa langt fra lægge Skattelovene Hindringer i Vejen, at det netop vil fremme Skattelovene.

Angaaende den jo ret vigtige Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister sluttede med om, at han var villig til at forhandle om en Ordning af Københavns Skatteforhold med en stigende Skala paa en anden Lov, har jo allerede det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) udtalt sig. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun udtale, at naar man, som den højtærede Indenrigsminister i Virkeligheden gør, maa indrømme os, at vi have Ret, at København bør have stigende Skala, og at den ikke kan taale den Fiksering til 2 pCt., som her er Tale om, saa maa han ogsaa let kunne forstaa, at fra et københavnsk Standpunkt, fra det københavnske Demokratis Standpunkt, fra det Standpunkt, hans eget Parti i København staar paa, vil det alligevel være det mest tiltalende at faa det gennemført nu, idet der forekommer mig at være den